

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สภาพสังคมปัจจุบัน เป็นยุคแห่งเทคโนโลยีและสารสนเทศ ยุคของข้อมูลข่าวสาร (Information Technology) ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดำเนินไปอย่างรวดเร็ว เพื่อตอบสนองต่อความต้องการ และอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้กับมนุษย์ แต่ตรงข้ามกับ สภาพจิตใจของมนุษย์ที่กับถดถอยลง โดยเฉพาะปัญหาที่เกิดขึ้นกับเยาวชนไทยทุกวันนี้มี มากมาย ตั้งแต่การทะเลาะวิวาท ยาเสพติด และปัญหาที่เกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์นั้นเป็น ปัญหาที่ถือว่าในปัจจุบันนี้เป็นวิกฤติอย่างยิ่งสำหรับเยาวชนไทย นอกจากนี้ค่านิยมของเยาวชน ไทยในเรื่องเพศก็เปลี่ยนแปลงไป มองเห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานเป็นเรื่องธรรมดា และยังมีอีกหลากหลายปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมไทย ซึ่งสะท้อนความคิดและทัศนะของ เยาวชนไทยที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างร้ายแรง ไม่เพียงไม่สามารถที่จะหาทางแก้ไขได้อย่างมี ประสิทธิภาพ แต่ยังเป็นปัญหาที่วิเคราะห์ความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ ตามความเจริญทางวัฒนธรรม เครื่องมือ หนึ่งในการแก้ปัญหานี้ คือ "การศึกษา" เพราะการศึกษา หมายความว่า กระบวนการเรียนรู้ เพื่อความเจริญของงานของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การ สืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จริงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ขึ้น เกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่าง ต่อเนื่องตลอดชีวิต (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542) แต่ระบบการศึกษาปกติ แม้จะมีการแก้ไขได้

ระบบการศึกษาในทุกวันนี้ มีจุดอ่อนมาก คนมีความรู้ แต่การดำเนินชีวิตกลับมีปัญหา เนื่องจากขาดคุณธรรมในการใช้ชีวิต เพราะระบบการศึกษาในปัจจุบันสอนคนให้แข็งขันกัน ตลอดเวลา แต่ไม่ได้สอนให้เป็นคนที่ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ทำให้สังคมมีปัญหาในเรื่องความไม่ ไว้วางใจซึ่งกันและกัน จึงทำให้เกิดปัญหาตามมาอีกมากมาย หนทางหนึ่งในการแก้ปัญหา คือ การใช้การศึกษาเป็นเครื่องมือในการแก้ ดังปรากฏในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 "มาตรา 6 ภาระจัดการศึกษา ต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งทาง ร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข" ตามความมุ่งหมายและหลักการของพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 จะเห็นได้ว่ามีความสอดคล้องกับเป้าหมายโดยแท้ของพุทธศาสนา

โดยที่กระทรวงศึกษาธิการ (เต็มใจ ศรีนวล, 2547) ได้กำหนดรูปแบบของโรงเรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพเป็นคนเก่ง คนดีของสังคม และสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขได้ 5 รูปแบบ คือ 1. โรงเรียนต้นแบบในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) 2. โรงเรียนในกำกับของรัฐ 3. โรงเรียนสองภาษา 4. โรงเรียนสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ และ 5. โรงเรียนวิถีพุทธ เป็นไปตามพระราชดำรัส พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เมื่อวันที่ 18 ธันวาคม 2513 " การแบ่งการศึกษาเป็นสองอย่าง คือ การศึกษาวิชาการ อย่างหนึ่ง วิชาการนั้นจะเป็นประโยชน์แก่ตัวเองและแก่บ้านเมือง ถ้ามาใช้ต่อไปเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว อีกอย่างหนึ่ง ขึ้นที่สองก็คือ ความรู้ที่จะเรียกได้ว่าธรรม คือ รู้ในการวางแผนด้วยประพฤติ และคิด วิธีคิด วิธีที่จะใช้สมอง มาทำเป็นประโยชน์แก่ตัว สิ่งที่เป็นธรรมหมายถึงวิธีประพฤติปฏิบัติ คนที่ศึกษาในทางวิชาการและศึกษาในทางธรรมก็ต้องมีปัญญา แต่ผู้ใช้ความรู้ในทางวิชาการทางเดียวและไม่ใช้ความรู้ในทางธรรม จะนับว่าเป็นปัญญาชนไม่ได้ " (ในหลวงกับการศึกษาไทย, 2549) นั่นหมายความว่าการศึกษาเป็นเครื่องมือที่ก่อให้เกิดความรู้ ทั้งความรู้ในทางวิชาการและความรู้ในทางธรรม ด้วยความรู้ทั้งสองด้านนี้จะก่อให้เกิดปัญญาขึ้น ซึ่งมีความสอดคล้องกับยุคปัจจุบัน (2550) ที่ได้นennenนโยบาย "คุณธรรมนำความรู้" ในการจัดการศึกษา เนื่องจากสถานการณ์ปัจจุบันที่มีการปฏิรูปการเมือง เกิดจากปัญหาคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยม วิถีประชาธิปไตย ความแตกแยกนำไปสู่การขาดความสามัคคี ขาดความสามานิจท์ ดังนั้นการเสริมสร้างคุณธรรม ความตระหนัก สำนึกรักในค่านิยมและวิถีประชาธิปไตย ความสามานิจท์ ลัษณะที่ เพื่อนำมาซึ่งสันติสุขจึงเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกัน และยังได้สะท้อนออกมายอย่างเห็นได้ชัดจากคำขวัญวันเด็ก ปี 2550 ของพลเอกสุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ที่ว่า "มีคุณธรรมนำใจ ใช้ชีวิตพอเพียง หลีกเลี่ยงอบายมุข"

นอกจากเดียวกับโครงการโรงเรียนวิถีพุทธ ที่มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรพุทธธรรม อย่างบูรณาการที่ส่งเสริมให้เกิดความเจริญงอกงามตามลักษณะแห่งปัญญาดูมีธรรม 4 ประการ ทั้งนี้เพื่อพัฒนาเยาวชนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ตามที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ กำหนดให้คุณสมบัติเป็นคนดี คนเก่ง มีความสุขอย่างแท้จริง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542)

โรงเรียนวิถีพุทธเป็นโครงการที่เริ่ม เมื่อเดือน พฤษภาคม 2546 (คณะกรรมการพัฒนานวัตกรรมการศึกษา, 2549) มีโรงเรียนที่สมควรเข้าร่วมโครงการ 89 โรงเรียน มีทั้งระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา กระจายอยู่ทั่วทุกภูมิภาคของประเทศไทย จากข้อมูล ณ เดือน กุมภาพันธ์ 2549 มีโรงเรียนวิถีพุทธ จำนวน 19,975 โรงเรียน (สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา ,2549) จากจำนวนโรงเรียนทั่วประเทศ 41,069 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 48.64 และ

คิดเป็นร้อยละ 61.35 จากโรงเรียนในสังกัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 32,557 โรงเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2549) จากตัวเลขโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการจะเห็นได้ว่า โครงการโรงเรียนวิถีพุทธได้รับความสนใจเป็นอย่างมาก ลักษณะ รูปแบบ และวิธีในการจัด การศึกษาโรงเรียนวิถีพุทธล้วนมีความแตกต่างกันออกไป ข้อสังเกตอีกประการหนึ่ง คือ หลาย โรงเรียนมักจะดำเนินการในลักษณะที่อิงกับรูปแบบพิธีกรรมในทางพระพุทธศาสนา อันเป็นเปลือก หรือกระพี้ภายนอก โดยละเอียดหรือมองข้ามแก่นสาระที่สำคัญของพระพุทธศาสนา นอกจากนี้ ผลงานศึกษาวิจัยเกี่ยวกับโรงเรียนวิถีพุทธมีน้อยมาก และการศึกษาวิจัยส่วนใหญ่ทำการศึกษา ในเรื่องการดำเนินงานของโรงเรียนวิถีพุทธเป็นหลัก ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษารูปแบบการ เรียนการสอนของโรงเรียนวิถีพุทธ เนื่องจากกระบวนการเรียนการสอนของโรงเรียนวิถีพุทธมี การบูรณาการตามหลักไตรสิกขา คือ ศีล สมາธิ ปัญญา มีบรรยายกาศที่เป็นกัลยาณมิตรสั่งเสริม “การสอนให้รู้ ทำให้ดูอยู่ให้เห็น” และมีกิจกรรมพื้นฐานของชีวิตประจำวันของนักเรียน และ กิจกรรมทางพระพุทธศาสนาของนักเรียน เพื่อให้เกิดความสมดุลสมบูรณ์ทั้งด้านกาย ความ ประพฤติ จิตใจ และด้านปัญญา โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจธรรมชาติของโลกและชีวิตที่แท้จริงได้ และฝึกให้ผู้เรียนสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ตั้งแต่ระดับการดำเนิน ชีวิตประจำวันของคนทั่วไปครอบคลุมการดำเนินชีวิตทุกด้านทุกวัย ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้พัฒนา “การ กิน อุழู พัง ให้เป็น” จนถึงระดับการยังผลให้ผู้เรียนเองมีความสุขพร้อม ๆ กับช่วยให้คนอื่น และ สังคมมีความสุขพร้อมกันไปด้วย ซึ่งถือว่าเป็นรากฐานทางวัฒนธรรมอันดึงดีของสังคมไทยมาแต่ อดีตจนถึงปัจจุบัน และเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมแก่ผู้เรียน ทั้งนี้ผู้วิจัย เลือกศึกษาโดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพในลักษณะของพหุกรณ์ศึกษา 4 กรณี คือ โรงเรียนวิถี พุทธในกรุงเทพมหานคร จำนวน 2 โรงเรียน และภูมิภาคจำนวน 2 โรงเรียน เพื่อให้ได้ข้อมูลในการ เรียนการสอนที่มีบริบทแตกต่างกัน สำหรับเป็นข้อมูลพื้นฐาน เพื่อเป็นแนวทางในการ ดำเนินงาน และแนวทางในการปรับปรุงของโรงเรียนวิถีพุทธในปัจจุบัน ต่อไปหรือโรงเรียนวิถี พุทธในรุ่นต่อ ๆ ไป ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

คำถามวิจัย

1. โรงเรียนวิถีพุทธในกรุงเทพมหานครและภูมิภาคมีรูปแบบการเรียนการสอนอย่างไร
2. รูปแบบการเรียนการสอนของโรงเรียนวิถีพุทธที่เป็นโรงเรียนในกรุงเทพมหานครและ ภูมิภาคส่งผลต่อคุณลักษณะผู้เรียนอย่างไรบ้าง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบการเรียนการสอนของโรงเรียนวิถีพุทธในกรุงเทพมหานครและภูมิภาค
2. เพื่อศึกษาคุณลักษณะของผู้เรียนที่เกิดขึ้นจากรูปแบบการเรียนการสอนของโรงเรียนวิถีพุทธในกรุงเทพมหานครและภูมิภาค

ขอบเขตการวิจัย

1. การวิจัยในครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพแบบพหุกรณีศึกษา (Multiple Case Study) ศึกษารูปแบบการเรียนการสอนของโรงเรียนวิถีพุทธ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยใช้กรณีศึกษา 4 โรงเรียน ประกอบด้วย โรงเรียนในกรุงเทพมหานคร 2 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษา เขต 1 และเขตอื่น ๆ อย่างละ 1 โรงเรียน และโรงเรียนในภูมิภาค 2 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษา เขต 1 และเขตอื่น ๆ อย่างละ 1 โรงเรียน
2. รูปแบบการเรียนการสอนของโรงเรียนวิถีพุทธ ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วย องค์ประกอบ 4 ประการ คือ ปรัชญา/หลักการ วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและลักษณะกิจกรรมการเรียนการสอน วิธีการวัดและประเมินผล
3. แหล่งข้อมูลในการศึกษารูปแบบการเรียนการสอนของโรงเรียนวิถีพุทธ มาจากเอกสารในสถาบันปฏิบัติงาน ผู้บริหารโรงเรียน อาจารย์ และนักเรียนในโรงเรียนที่จัดการศึกษาในโครงการโรงเรียนวิถีพุทธ

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

โรงเรียนวิถีพุทธ หมายถึง สถานศึกษาที่จัดการศึกษา โดยบูรณาการหลักไตรสิกขา เข้ากับกลุ่มสาระและกิจกรรมต่าง ๆ ในหลักสูตร

รูปแบบการเรียนการสอนของโรงเรียนวิถีพุทธ หมายถึง กระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการโรงเรียนวิถีพุทธ โดยมีองค์ประกอบ 4 ประการ คือ ปรัชญา/หลักการ วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและลักษณะกิจกรรมการเรียนการสอน วิธีการวัดและประเมินผล

ปรัชญา/หลักการ หมายถึง ความเชื่อที่เป็นพื้นฐานหรือเป็นหลักของรูปแบบการเรียนการสอน

วัตถุประสงค์ หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้เกิดผลกับผู้เรียนเป็นไปตามปรัชญา/หลักการโดยผ่านการเรียนการสอน

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและลักษณะกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง การจัดกระบวนการ หรือขั้นตอนในการเรียนการสอนโดยอาศัยวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่าง ๆ เข้าไปช่วยให้สภาพการเรียนเรียนการสอนนั้นเป็นไปตามปรัชญา/หลักการที่ยึดถือ

วิธีการวัดและประเมินผล หมายถึง วิธีการที่ทางโรงเรียนนำมาใช้ในการตรวจสอบพัฒนาการของผู้เรียน ซึ่งสามารถบอกได้ว่าผู้เรียนความก้าวหน้าด้านการเรียนมากน้อยแค่ไหน และมีคุณลักษณะอย่างไร

คุณลักษณะของผู้เรียน หมายถึง ผลที่ผู้เรียนได้รับจากการเรียนการสอนที่บูรณาการตามหลักไตรสิกขา ผู้เรียนพัฒนาภายใน ศีล จิต และปัญญาอย่างบูรณาการ ตามตัวบ่งชี้ที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดไว้ในด้านผลผลิต (Output) คือ คุณลักษณะของผู้เรียนด้านภายใน (กายภาพ) ด้านศีล (สังคม) ด้านจิต (จิตใจ/อารมณ์) และด้านปัญญา

คุณลักษณะของผู้เรียนด้านภายใน (กายภาพ) หมายถึง นักเรียนบริโภคใช้สอยปัจจัย 4 ในปริมาณและคุณภาพที่เหมาะสม ได้คุณค่าแท้ นักเรียนดูแลร่างกายและการแต่งกายสะอาดเรียบร้อย และนักเรียนดำรงชีวิตอย่างเกื้อกูลสิงแวดล้อม

คุณลักษณะของผู้เรียนด้านศีล (สังคม) หมายถึง นักเรียนมีศีล 5 เป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต นักเรียนมีวินัยซื่อสัตย์ มีความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลา และนักเรียนสามารถพึงตนเองได้ หรือทำงานเลี้ยงชีพด้วยความสุจริต

คุณลักษณะของผู้เรียนด้านจิต (จิตใจ/อารมณ์) หมายถึง นักเรียนมีความกตัญญูรักคุณ ตอบแทนคุณ มีจิตใจเมตตา กรุณา (เอื้อเพื่อ เปื่อยแฝ้ แบ่งปัน) ต่อกัน นักเรียนทำงานและเรียนรู้อย่างตั้งใจ อดทน ขยันหมั่นเพียร มีสุขภาพจิตดี แจ่มใส ร่าเริงเบิกบาน

คุณลักษณะของผู้เรียนด้านปัญญา หมายถึง นักเรียนมีศรัทธาและความเข้าใจที่ถูกต้องในพระรัตนตรัย นักเรียนรู้บ้าป-บุญ คุณ-โภช ประโยชน์-มิใช่ประโยชน์ นักเรียนใฝรู้ ใฝศึกษา แสวงหาความจริง และใฝสร้างสรรค์ พัฒนางานอยู่เสมอ และนักเรียนรู้เท่าทัน แก้ไขปัญหาชีวิตและการทำงานได้ด้วยสติปัญญา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของโรงเรียนวิถีพุทธ สำหรับสถานศึกษาที่เข้าร่วมโครงการโรงเรียนวิถีพุทธ และสถานศึกษาที่จะเข้าร่วมโครงการโรงเรียนวิถีพุทธ ในรุ่นใหม่อีกไป
2. เป็นแนวทาง สำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการจัดการศึกษาแนวพุทธ หรือ โรงเรียนวิถีพุทธ ที่จะได้นำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ในการวางแผนและดำเนินการปรับปรุงหลักสูตร ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น